

Poznań, 27.02.2021

Prof. UAM dr hab. Paweł Stachura
Zakład Literatury Amerykańskiej i Kanadyjskiej
Wydział Anglistyki UAM
ul. Grunwaldzka 6
60-780 Poznań

**Ocena dorobku naukowego
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. Arkadiuszowi Misztalowi**

1. Sylwetka habilitanta

Kariera zawodowa i naukowa dra Arkadiusza Misztala związana jest z Uniwersytetem Gdańskim, na którym w roku 2007 uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Praca doktorska dotyczyła tematyki historycznej w prozie Thomasa Pynchona. Od roku 2002 do 2005 był zatrudniony jako wykładowca w Kolegium Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych przy Uniwersytecie Gdańskim. W latach 2005 do 2007 był asystentem w Zakładzie Literatury i Kultury Amerykańskiej, w Instytucie Anglistyki tegoż uniwersytetu, a od roku 2007 pracuje jako adiunkt w Zakładzie Amerykanistyki. Zainteresowania badawcze habilitanta skupiają się na ponowoczesnej prozie amerykańskiej, głównie na twórczości Thomasa Pynchona i Paula Austera.

2. Ocena osiągnięcia habilitacyjnego

Jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dr Misztal wskazał monografię pt. *Time and Vision Machines in Thomas Pynchon's Novels*, która ukazała się w roku 2019 nakładem wydawnictwa Peter Lang. Książka ta liczy 169 stron i jest podzielona na pięć rozdziałów, oraz zawiera indeks nazwisk i bogatą bibliografię liczącą 239 pozycji, w tym całą twórczość literacką Pynchona, dwa napisane przez niego wstępy do utworów innych autorów, oraz trzy eseje opublikowane w prasie. Filozoficzne i teoretyczne tło rozprawy stanowią dzieła dotyczące czasu i medialnej rejestracji ruchomych obrazów, w tym wybrane dzieła Martina Heideggera, książka Ursuli K. Heise dotycząca roli czasu w narracji postmodernistycznej (1997), dwutomowe dzieło Deleuza o kinie, duży wybór prac Paula Virilio, oraz szereg prac historycznych i socjologicznych dotyczących historii mierzenia czasu i reżimów życia społecznego i codziennego opartych na wykorzystaniu zegarów, planów zajęć, rozkładów jazdy itp. Bibliografia zawiera też dużą liczbę prac dotyczących historii kina i telewizji, oraz praktycznie pełny przegląd literatury krytycznej dotyczącej czasu w twórczości Pynchona. Ogólna teza rozprawy jest taka, że twórczość Pynchona jest reakcją na zawłaszczenie czasu prywatnego (czasu własnego jednostki) przez organizacje państwowe i ekonomiczne, gdyż postacie w powieściach Pynchona starają się czas własny na różne sposoby ocalić i przedłużyć.

Powieści Pynchona nie są omawiane w kolejności daty wydania, lecz ułożone według czasu akcji, gdyż autor opisuje jednocześnie twórczość Pynchona i historię mierzenia i reglamentacji czasu, zaczynając od osiemnastowiecznych początków Rewolucji Przemysłowej, a kończąc na czasach nam współczesnych. Analizując twórczość Pynchona w ten sposób, autor rozprawy zestawia powieści w grupy powiązane tematyką i czasem akcji, co przypomina metody analizy cykli powieściowych fantastyki naukowej i fantasy – chodzi o tzw. “in-universe”, czyli wspólny świat przedstawiony w wielu utworach, często oparty na zastosowaniu tych samych miejsc akcji, postaci, lub wydarzeń w tle. Oczywiście cykl powieściowy nie jest pojęciem nowym, natomiast pewne novum stanowią podejmowane przez czytelników i krytyków próby połączenia utworów danego autora (lub nawet wielu autorów) w spójny cykl, osadzony w ujednoliconym obrazie procesów historycznych, w zamkniętym zasobie postaci, tematów, miejsc akcji. Przejawem takich działań jest np. tworzenie wikipedii umieszczonych we “wszechświecie wewnętrznym”; jednym z celów takich wikipedii jest wytropienie w tekstach nawiązań intertekstualnych do wcześniejszej własnej twórczości autora. Oczywiście istnieje również wikipedia twórczości Pynchona, z której dr Misztal korzysta, podobnie jak większość współczesnych krytyków twórczości Pynchona.

Dalsze omówienie rozprawy habilitacyjnej będzie zatem podążało za schematem zaproponowanym przez jej autora, według czasu akcji, zaczynając od powieści *Mason i Dixon*,

a kończąc na *W sieci*. Rozdział pierwszy dotyczy powstania tak zwanych "imperiów czasowych" (pojęcie pochodzi z pracy Roberta Hassana), oraz rozwoju astronomii i techniki budowy zegarów w XVIII wieku. Ukoronowaniem tych procesów była wtedy nowoczesna organizacja czasu pracy w fabrykach typu Soho Manufactory w Birmingham, oraz wykorzystanie zegarów do określania długości geograficznej w nawigacji. Autor rozprawy omawia w tym rozdziale powieść *Mason i Dixon*, skupiając się na walce pomiędzy powstającymi właśnie imperiami (chodzi o kapitalistyczne organizacje państwowe, militarne i ekonomiczne), a siłami reakcji, głównie Luddytami, które starają się ocalić nieuregulowany czas indywidualny. Autor rozprawy poświęca dużo miejsca zabiegom stylistycznym, które wypaczają i uduwiają reprezentację czasu i przestrzeni w tej powieści, takim jak narracja szufladkowa, zaburzenia logicznej struktury narracji szufladkowej, oraz nieuzasadnione, surrealistyczne zmiany miejsca i czasu akcji: autor interpretuje takie zabiegi jako próby reprezentacji "dzikiego" czasu, który starają się uregulować organizacje wprowadzające nowe reżimy czasowości.

Rozdział drugi dotyczy wczesnych form rejestracji ruchomego obrazu, które doprowadziły do powstania kinematografii; tekstem literackim omawianym w tym rozdziale jest *Against the Day*. W tym rozdziale autor odwołuje się do fenomenologii bycia i czasu Heideggera, do filozofii i historii kina, oraz do historii pojęcia czasoprzestrzeni i różnorodnych prób jego matematyzacji, co jest związane z tematyką powieści. Również tutaj, najbardziej egzotyczne pojęcia (kwatemiony, pętle czasu, podróże w czasie) i zabiegi narracyjne są interpretowane jako próby walki z reglamentacją czasu i przestrzeni, z rozparcelowaniem amerykańskiego pogranicza, taylorizm i fordyzm. Jednocześnie autor skupia się na metodach rejestracji ruchomych obrazów, jako swego rodzaju materializacji czasu (habilitant pisze o zestawieniu srebra, czasu i światła w fotografii), co jest związane z licznymi motywami optycznymi w powieści, z których najważniejszy to oczywiście szpat islandzki, widoczny również na okładce powieści, podwajający obraz, jakby umożliwiał jednoczesne przebywanie w dwóch miejscach.

Tytułem dygresji, gdzieś w tym lub następnym rozdziale mogłoby się znaleźć miejsce dla debiutanckiej powieści Pynchona, *V.*, która jest w rozprawie omawiana rzadko i wydaje się zajmować w wywodzie miejsce marginalne. Być może dzieje się tak dlatego, że dzieje się ona "jednocześnie" w kilku epokach historycznych, jakby samo pojęcie czasu akcji zostało sparodiowane i rozsądzone przez Pynchona na samym początku drogi twórczej. Właśnie dlatego *V.* nie daje się łatwo umiejscowić w sekwencji historycznej zaproponowanej przez autora rozprawy. Fakt ten powinien być szczególnie interesujący dla krytyka piszącego o czasie w literaturze; być może *V.* zasługiwałaby na osobny rozdział, jako rodzaj preludium.

Rozdział trzeci dotyczy *Tęczy grawitacji* i rozkwitu kinematografii w połowie XX w. Autor rozprawy, podobnie jak Pynchon, łączy kinematografię z rozwojem techniki podczas

Drugiej Wojny Światowej, przede wszystkim z systemami śledzenia, naprowadzania i sterowania wykorzystywanymi w działach przeciwlotniczych, rakietach i samolotach. Autor rozprawy odwołuje się tu do pojęcia "delta-t", które omawiał już wcześniej w swoich artykułach, a które odgrywa dużą rolę w powieści, jako kolejna furka umożliwiająca ucieczkę z zawłaszczonego przez wojnę czasu. Co ciekawe, kinematografia odgrywała dużą rolę w próbach systemów technicznych, o których pisze Pynchon: zanim powstały systemy telemetrii i elektroniczne systemy zapisu impulsów (magnetofony), podczas próbnych lotów raket i samolotów wskazania zegarów i przebieg lotu były rejestrowane kamerami na zdjęciach podklatkowych, w sposób nieciągły; podobny sposób dokumentowano zestrzeliwanie samolotów wroga. To, co działo się pomiędzy klatkami zapisu filmowego, było niewymierne. Odstęp pomiędzy klatkami, owa delta t, jest według Misztala (i Pynchona) przestrzenią wolności, miejscem ukrycia dla potępionych i pominiętych wyrzutków.

Rozdział czwarty skupia się innym połączeniu tematyki czasu i rejestracji obrazu ruchomego, mianowicie na technikach skanowania obrazu w kamerach telewizyjnych, oraz dekodowania sygnału telewizyjnego w odbiornikach: czas zapisanego ruchu jest nieco inaczej ukształtowany od czasu impulsu sterującego, który wodził pękiem elektronów w kineskopach. Różnica polega na kodowaniu zdarzeń jednoczesnych, lub mających być przekazany jako jednoczesne, na liniowo następujące po sobie impulsy radiowe. Podobne techniki wykorzystywano wszędzie tam, gdzie wysoka cena i duże rozmiary detektorów zmuszały konstruktorów do ograniczenia ich liczby przez wykorzystanie technik skanowania, czyli we wczesnych radarach, w dawnych systemach telewizji, w głowicach raket samosterujących, w kamerach samolotów szpiegowskich, oraz w systemach nawigacji astronomicznej w pojazdach kosmicznych. Jest to, w rozprawie habilitanta, ważny temat powieści *The Crying of Lot 49*, *Vineland*, oraz *Inherent Vice*, które dzieją się w złotym wieku telewizji analogowej, od lat pięćdziesiątych do osiemdziesiątych. Autor rozprawy łączy tu techniki skanowania z tematyką upływu czasu, czasu spędzanego na oglądaniu telewizji, skupieniu uwagi na telewizji, telewizji jako złodzieja czasu, w powieściach Pynchona.

Wreszcie ostatni rozdział dotyczy internetu w powieści *Bleeding Edge*, w której pojawia się znowu motyw podróży w czasie. Powieść ta, podobnie jak współczesna socjologia czasu pracy i czasu wolnego, reprezentuje reglamentację czasu jako proces, który przybrał w XXI w. formy ekstremalne i graniczne, docierając do granic możliwości organizmu ludzkiego wyznaczanych przez procesy biologiczne, konieczność odpoczynku, odporność na zaburzenia rytmu snu i czuwania. Autor rozprawy odwołuje się do licznych analiz dotyczących "ekologii czasu" i kultury korzystania z internetu, uznanych za formę uzależnienia zacierającego różnicę pomiędzy stresem i relaksem, pomiędzy pracą i odpoczynkiem; chodzi tu o odwołania do swego rodzaju higieny czasu. Jedną z konsekwencji masowego i nałogowego korzystania z internetu jest zatarcie granic pomiędzy teraźniejszością i przeszłością, pomiędzy historią i

czasem współczesnym, co jest jednym z głównych tematów powieści. Reakcją niektórych bohaterów Pynchona jest odwrót ku wcześniejszym technologiom, widoczny na przykład w powtarzających się, nostalgicznych opisach słuchania radia. Jak zauważa dr Misztal, odwołując się do teoretyków retro-nostalgii, również ponowoczesna nostalgia zostaje w powieści szybko zawłaszczona przez internetowych dostawców kultury popularnej.

Rozprawa dr. Misztala jest oryginalnym osiągnięciem w badaniach nad twórczością Pynchona, związanym z ogólnym zainteresowaniem habilitanta tematyką czasu i jego reprezentacji w sztuce i literaturze. Tezy rozprawy zostały poparte licznymi odwołaniami do tekstów, do dzieł filozoficznych i socjologicznych nt. czasu, oraz do literatury krytycznej nt. twórczości Pynchona. Praca jest starannie zredagowana pod względem językowym i technicznym. Pewne wątpliwości budzi jedynie sposób potraktowania dzieł powieściopisarza amerykańskiego, w tym ich chronologiczne ułożenie według czasu akcji, tak jakby były to teksty źródłowe ilustrujące zjawiska, które autor rozprawy omawia, odwołując się do opracowań dotyczących historii mierzenia czasu i zapisu medialnego. Co jednak znaczą, przy takim podejściu, daty wydania poszczególnych powieści? Na przykład, w rozdziale czwartym zawarte jest omówienie *49 idzie pod młotek* wspólnie z *Vineland* i *Wadą ukrytą*; autor posługuje się nawet pojęciem *companion volumes*, jakby powieści te stanowiły rodzaj trylogii. Ujęcie takie sugeruje, że luddyzm lat sześćdziesiątych jest podobny do luddyzmu z początku XXI w., co jest założeniem dość problematycznym, biorąc pod uwagę, że twórczość Pynchona ewoluowała od formalnego eksperymentu literackiego lat sześćdziesiątych, od estetyki ironii, parodii, groteski i pastiszu, poprzez "zwykłe" przykłady historiografii postmodernistycznej, ku bardziej tradycyjnej stylistyce powieści historycznej w ostatnich utworach. Być może ciekawszy, wobec zainteresowania czasem, byłby klucz biograficzny, związany z dojrzewaniem i starzeniem się Pynchona, zwłaszcza że wczesna jego twórczość jest często omawiana w kontekście tajemniczej biografii (służba wojskowa i praca w firmie Boeing), natomiast późniejsze utwory są częściej omawiane intertekstualnie. Równie ważny mógł się okazać ogólny kontekst historycznoliteracki w drugiej połowie XX w., to znaczy zmieniające się mody i tendencje w rozwoju powieści amerykańskiej.

Bardziej ogólna refleksja jest zawarta w zakończeniu rozprawy, w której autor dochodzi do wniosku, że Pynchon stara się w swojej twórczości przeciwstawić się ubezwłasnowolnieniu człowieka przez technologię i technokrację. Cytując samego Pynchona, dr Misztal pisze o próbach stawiania oporu "cyfrowej burzy", o sprzeciwie wobec "postępującej redukcji wyboru" (a progressive reduction of choices). Niezależnie od estetycznej oceny twórczości Pynchona, wątpliwości budzi praktyczna, cywilizacyjna wartość jego twórczości jako ostrzeżenia, głosu w debacie publicznej, protestu, może nawet planu działania. Według recenzenta jest to nadrzędny problem filozoficzny, problem roli sztuki i literatury w procesie historycznym. Może się przecież okazać, że luddyzm jest w literaturze

jedynie rodzajem mody, konwencji, której istotną częścią jest nostalgiczna tęsknota za lepszym, bardziej naturalnym i godnym życiem, domyślnie możliwym w przeszłości lub w jakimś ukrytym, niezmiernym jeszcze czasie.

Rozprawa habilitacyjna dr. Misztala jest ukoronowaniem badań prezentowanych w serii wcześniejszych artykułów naukowych i wystąpień konferencyjnych. Jest to monografia wybitna, charakteryzująca się doskonałym zapleczem teoretycznoliterackim i wnikliwym opracowaniem tekstów Pynchona. Monografia ta, wskazana jako osiągnięcie habilitacyjne, może zostać uznana za znaczny wkład w rozwój literaturoznawstwa, jako że omawia całość twórczości Thomasa Pynchona, w tym najnowsze jego powieści, dotychczas rzadziej omawiane. Praca przedstawia kompleksową i spójną analizę motywów czasu i reakcji luddystycznej na zawłaszczenie czasu jednostki przez szkodliwe formy życia zbiorowego, w twórczości Thomasa Pynchona.

3. Ocena istotnej działalności naukowej

Badania prowadzone przez dr. Arkadiusza Misztala w latach 2007-2020 (po doktoracie) dotyczą współczesnej prozy amerykańskiej i skupiają się na twórczości Thomasa Pynchona, Dona DeLillo i Paula Austera. Wyniki badań habilitant zaprezentował w ośmiu rozdziałach zbiorowych książek monograficznych, dziewięciu artykułach opublikowanych w czasopiśmie naukowych, oraz w dwudziestu dwóch wystąpieniach konferencyjnych, w tym dziewięciu na konferencjach międzynarodowych w Polsce i dziewięciu na konferencjach za granicą. Publikacje te charakteryzują się dużą liczbą odwołań do prac teoretycznoliterackich, filozoficznych i socjologicznych i świadczą o szerokich horyzontach intelektualnych habilitanta i doskonałej jakości jego warsztatu badawczego.

Z rozdziałów w książkach monograficznych na szczególną uwagę zasługuje "Articulating the time-experience : scientific and parascientific images of time in *Ratner's Star* by Don DeLillo" opublikowane w roku 2013 w tomie *American experience – the experience of America*, redagowanym przez prof. Andrzeja Ceynowy i Marka Wilczyńskiego. Autor analizuje w niej obrazowanie zainspirowane naukami ścisłymi w prozie Dona DeLillo. Bardzo interesujące podejście badawcze zaprezentował habilitant w publikacji "Varied modes of detection: a forensic investigation into Thomas Pynchon's 'Crying of Lot 49' and 'Inherent Vice', opublikowanej w tomie *Thomas Pynchon and the (de) vices of global (post) modernity*, wydanym przez Wydawnictwo KUL w 2012 r. Potraktowanie prozy Pynchona jako śladu wydarzenia (zbrodni), które należy zrekonstruować, było nowym i niezwykłym sposobem interpretacji. Podobne podejście zaproponował potem habilitant w "Beyond the forensic imagination: time and trace in Thomas Pynchon's novels", rozdziale książki monograficznej pod redakcją Sabine Gross i Steve Ostovich pt. *Time and trace: multidisciplinary*

investigations of temporality, opublikowanej w 2016 r. przez wydawnictwo Brill w serii *Study of Time*.

Z artykułów i recenzji opublikowanych w czasopismach naukowych poczesne miejsce zajmuje seria publikacji dotyczących filozofii czasu i teorii jego reprezentacji. Pierwsza z nich to "From ticks to tricks of time: narrative and temporal configuration of experience", artykuł opublikowany w czasopiśmie *Phenomenology and the Cognitive Sciences* 19 (2020). Jest to artykuł z pogranicza filozofii, psychologii i teorii literatury, odwołujący się do fenomenologii czasu i narracji wg Husserla i Paula Ricoeura, badań neurodynamiki indywidualnego doświadczenia czasu prowadzonych przez Francisco J. Varełę, filozofii doświadczenia cielesnego, oraz związków pomiędzy czasem doświadczonym i opowiedzianym wg Davida Carra. Jest to publikacja wybitna, będąca częścią najnowszych badań z dziedziny kognitywistyki i teorii literatury. Twórczy wkład dr. Misztala polega na włączenie badań na teorię narracji (głównie Kermode) w obszar zainteresowań kognitywistyki. Jest to jeden z przykładów szerokich zainteresowań habilitanta, które wykraczają poza literaturę amerykańską, a nawet poza filologię, i obejmują teorię i filozofię czasu i techniki.

Inne przykłady publikacji interdyscyplinarnych to recenzja książki dotyczącej sztuk wizualnych pt. *Time: A Vocabulary of the Present* z 2016 roku, opublikowana w czasopiśmie *KronoScope: Journal for the Study of Time* w roku 2017, oraz artykuł dotyczący filozofii techniki pt. "Beyond the canon: Don Ihde and North American philosophy of technology" opublikowany w czasopiśmie *Beyond Philology: An International Journal of Linguistics, Literary Studies and English Language Teaching*, nr 16/2, 2019. Autor zaznajamia czytelnika ogólnie z amerykańską filozofią techniki, odwołując się do przekrojowej pracy Hansa Ahterhuisa (2001), który opisuje empiryczny i fenomenologiczny zwrot w tej dziedzinie w latach osiemdziesiątych, oraz do dzieł Dona Ihde, twórcy pojęcia "realizmu instrumentalnego", wybitnego filozofa interesującego się techniką, społecznym postrzeganiem techniki i reprezentacją techniki w kulturze popularnej.

Kolejnym obszarem zainteresowań habilitanta są sztuki plastyczne i nieliniowość w reprezentacji czasu i fabuły. Tematykę tę zaprezentował dr Misztal w artykule "All times, one place, and all at once: time shuffling in Richard McGuire's "Here" and Here" opublikowany w czasopiśmie *Image (&) Narrative* 21.1 (2020). Jest to błyskotliwa analiza powieści graficznej Richarda McGuire, skupiająca się na potencjale tego gatunku, szczególnie przy zestawianiu różnych płaszczyzn czasowych na tej samej stronie lub w tym samym panelu. Możliwości te były wykorzystywane wcześniej w zwykłych komiksach, lecz publikacja *Here* przyczyniła się do rozpowszechnienia tej wiedzy wśród "poważnych" krytyków literackich. Ostatnim z omawianych tu artykułów, świadczącym o rozległych zainteresowaniach literackich habilitanta, publikacja z roku 2010, w czasopiśmie *Topos* 17.5, pt. "Głosy w ciemności: Beckett i Auster", który omawia wpływ Becketta na powieściopisarza amerykańskiego.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Doktor Misztal ma duże osiągnięcia jako dydaktyk, organizator i popularyzator nauki. Z jego licznych osiągnięć należy wymienić pracę redakcyjną nad tomem *Time, narrative, and imagination: essays on Paul Auster*, wydanym w 2015 roku w serii *Between.Pomiędzy*, przez Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego. Jest to starannie i w przemyślany sposób zredagowany zbiór esejów dotyczących tematyki czasu i sposobów jego reprezentacji w prozie Paula Austera. Habilitant opracował również tematyczny numer czasopisma *KronoScope* (18.2, 2018), do którego napisał też artykuł wstępny wraz z Denisem Costą. Od roku 2015 dr Misztal jest również członkiem kolegium naukowego i współredaktorem działu literatura w tym czasopiśmie. Habilitant jest członkiem Polskiego Towarzystwa Studiów Amerykanistycznych, oraz członkiem, a od roku 2016 członkiem zarządu ISST, międzynarodowego towarzystwa badań nad czasem.

Z energicznej i zróżnicowanej działalności organizacyjnej habilitanta należy wmiąć organizację, w lutym 2020 roku, konferencji "Across and Beyond: The Art of Travel in North America" na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego (wspólnie z członkami studenckiego koła naukowego Route 66), oraz przygotowanie, w roku 2019 na Uniwersytecie Gdańskim, spotkania z Konsul Dacją Liddle oraz innymi przedstawicielami Ambasady Stanów Zjednoczonych. W czerwcu 2019 roku odbyła się zorganizowana przez dr. Misztala (wraz z Paulem Harrisem i innymi członkami Zarządu ISST) konferencja na uniwersytecie Loyola Marymount University w Los Angeles pt. "Time in Variance", a w maju 2019 roku, konferencja międzynarodowa "The Border Seminar", którą habilitant organizował wraz z dr. G. Welizarowiczem na Uniwersytecie Gdańskim. W grudniu 2018 roku habilitant zorganizował spotkanie z przedstawicielem Ambasady USA, Konsulem Abrahamem Lee, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. W latach wcześniejszych osiągnięcia organizacyjne habilitanta były równie liczne, na przykład w kwietniu i maju 2014 roku przygotował seminarium i warsztaty z Prof. Johnem Krafftem pt. *Digital temporality and the network culture in Bleeding Edge by Thomas Pynchon*, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego, a w styczniu 2013 roku, seminarium z Prof. Johnem Krafftem, pod tytułem *Approaches to Crying of Lot 49*, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego.

Doktor Misztal jest aktywnym dydaktykiem i sprawuje odpowiedzialne funkcje organizacyjne na Uniwersytecie Gdańskim. W latach 2011 – 2015 był Koordynatorem Wydziałowym odpowiedzialnym za przygotowanie i wdrożenie programów nauczania o

profilu amerykańskim w Instytucie Anglistyki i Amerykanistyki UG. W latach 2013-2014 był Dyrektorem ds. Studenckich w Instytucie Anglistyki i Amerykanistyki UG, a od 2018 roku do dzisiaj jest Kierownikiem Zakładu Amerykanistyki w IAiA UG. Habilitant jest również członkiem Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo na Wydziale Filologicznym UG od października 2019 r. do dzisiaj.

Jako nauczyciel akademicki, dr Misztal prowadził seminaria licencjackie i magisterskie, oraz zajęcia specjalizacyjne na kierunku amerykańska, wykłady i ćwiczenia z literatury amerykańskiej, oraz wykłady i ćwiczenia z kultury amerykańskiej. Ponadto habilitant prowadził zajęcia z teorii literatury, na studiach amerykańskich 2. stopnia. Dr Misztal wypromował 30 prac magisterskich i zrecenzował 15 prac magisterskich, oraz wypromował 45 prac licencjackich i zrecenzował ich 30. Habilitant jest również promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim mgr. Macieja Wiktora, w którym promotorem jest prof. UG dr hab. Andrzej Ceynowa. Tematem doktoratu jest kształcenie aktorów we współczesny teatrze amerykańskim.

5. Wniosek końcowy

Całościowy ogląd dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dra Arkadiusza Misztala pozwala stwierdzić, że spełnia on wymogi stawiane habilitantom w postępowaniu habilitacyjnym: dokonał istotnego wkładu w stan badań w dyscyplinie literaturoznawstwo, oraz posiada znaczący dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski. Dlatego wnoszę o dopuszczenie dr. Arkadiusza Misztala do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Paweł Stachura.

